

διότι ἔμαθον ὅτι τὸ ὕδωρ ἦτο καλλίτερον τοῦ ἐλαίου-
λάδου, τὸ ἐλαιόλαδον καλλίτερον τοῦ βουτύρου, τὸ
βούτυρον καλλίτερον τοῦ ἔρτου. «Εὐλόγημένος εἴη ὁ
Θεὸς» εἶπεν ὁ φιλάργυρος τῆς Κούφας, «δὲν διέτρεξα
τὴν μακρὰν ταύτην ἀπόστασιν ἐπὶ ματαίῳ.»

«Ὅστις ἐλπίζει ἐπὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ οὗτος θέ-
λει πέτει.»

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ Τσάρος ἀπένευμε θερμὰς εὐχαριστίας τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ, τῆς Ῥω-
σίας ἥτις εἰκοσιν ὅλα ἔτη ἐνδελεχῶς ἐργασθεῖσα μετέφρασεν εἰς
ἀπλὴν ῥωσικὴν τὴν Ἀγίαν Γραφήν. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη με-
τάφρασις ἣν ἀποκτῇ ἡ Ῥωσσία. Τὴν ἀγαθὴν ταύτην πράξιν τῆς
ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ῥωσσίας ἥτις ἔτυχε δικαίῳ ἐπαίνων ὑπὸ τοῦ
αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν καὶ τοῦ λοιποῦ χριστιανικοῦ
κόσμου, συνιστῶμεν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ εὐχόμεθα ὅπως τῇ πρω-
τοβουλίᾳ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἱερᾶς Συνόδου ἀποκτήσῃ καὶ τὸ ἡμέτερον
Κράτος ἐθνικῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν καὶ οὕτω παύσῃ ἡ
καθ' ἡμῶν μομφή, ὅτι ἔτι στερούμεθα ὅ,τι ἤδη ἀπολαμβάνουσι καὶ
αὐτοὶ οἱ Ἰάπωνες ἥτοι ἐθνικῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀγ. Γραφῶν.

— Δραστηριότης τοῦ Μαρτίου τοῦ Αὐθιροῦ.
Ἀπὸ τοῦ 1517 μέχρι τοῦ 1526, τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τῆς Μεταρρυθ-
μίσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν συγγραμμάτων τοῦ ἀνήρχετο εἰς τριακόσια·
ἀπὸ τοῦ 1527 μέχρι τοῦ 1536, τὴν δευτέραν δεκαετηρίδα, ὁ ἀ-
ριθμὸς ἦν διακόσια τριακόνα δύο· ἀπὸ δὲ τοῦ 1537 μέχρι τοῦ
1546, τὸ ἔτος τοῦ θανάτου τοῦ, ὁ ἀριθμὸς ἦν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
τρία. Τὸ πρῶτον τοῦ βιβλίου ἐδημοσιεύθη τὸν Νοέμβριον 1517,
ἀπεβίωσε δὲ τὸν Φεβρουάριον 1546—διάστημα 29 ἐτῶν καὶ τεσ-
σάρων μηνῶν. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐδημοσίευσε ἐπὶ τρεῖς δε-
καπέντε τόμους, 25 κατὰ μέσον ὅρον κατ' ἔτος, ἡ ἕνα κατὰ δεκα-
πενθήμερον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ δημοσίου αὐτοῦ βίου. Δὲν ἔγρα-
ψεν, εἶναι ἀληθές, οὗτος τὰ συγγράμματα ἰδίᾳ ἐπιμελεῖα, διότι
πολλὰ ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ παρὰ τῶν φίλων του.
Εἶναι δ' ἐπίσης ἀληθές, ὅτι τινὲς τῶν τόμων ἦσαν ἱκανῶς μικροὶ
ὥστε καὶ φυλλάδια νὰ κληθῶσιν· ἀλλὰ πολλὰ τούτων, εἰσι με-
γάλα καὶ καλῶς συντεταγμέναι πραγματεῖαι. Ἐν αἷς περιπτώ-
σεσιν ἔγραψε, ἡ μετάφρασις αὐτῆς τῆς Γραφῆς μόνον θὰ ἦτο γι-
γάντιον ἔργον, ἔτι καὶ ἂν ὦλον τοῦ τὸν βίον ἀφιέρου εἰς αὐτήν.

—Ὁ πόλεμος εἶναι δράκων ὅστις ἀπαιτεῖ διὰ τὴν χώνευσιν
δσον καὶ διὰ τὴν τροφήν του.

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΜΑΝΑ ΤΟΥ

Παῖδι. — Ἐχω μάνα, τόσαις ἔγνοις!
Τῇ σκυλοῦλά μου, τὸ γάτο,
τὴν τετράγυνη ταυλοῦλα
ποῦν ἔτο' ὡμορφα κομένη
τὸ κλουδί μὲ τὸ γαρδέλι...

Μάνα. — Ἐχεις καὶ τὸ μάθημά σου.

Παῖδι. — Ἀ, γιὰ 'κεῖνο, δὲν μὲ μέλλει
εἶδες τὶ ὡμορφο σπητάκι
πῶρτιας σιὸν κῆπο τώρα;
θὰν τοῦ βίξω ἀπάνουθ' του
τὸ ῥυμπάντε μὲ τὰ φῖδρα.

Μάνα. — Εἶναι κ' ἡ γραμματικὴ σου.

Παῖδι. — Μάνα, σῶπα στὴ ψυχὴ σου
ἔτσι πάντα μοῦ τὴν φτιάνεις
μέσα σ' ὅλαις μου ταῖς ἔγνοις
τὰ μαθήματα μοῦ βγάνεις
καὶ μὲ κάνεις καὶ ξεγάνω
ὅλα ἐκεῖ πῶ'χω νὰ κάνω.

Ἐκ Κεραιλληνίας.

Δύοις Αἰνίγματος Δ'.

β — ητα — Β.

*Ἐλυσαν αὐτὸ πρὸς κ. Κ. Δ. Μαρτσώνης (Ζάκυνθος), Α. Σ. Σου-
τάκης (Ἀθήναι).

ΑΙΝΙΓΜΑ ΣΤ'.

Εἰμὶ μία αἰτιατικὴ
τρισύλλαβος πληθυντικὴ·
ὅλη ἀπειρον δεικνύω
καὶ καλύπτω καὶ ἐκρύβω.
Καταλλήλως δ' ὀρίσθαι
ἢ καὶ δίχα τομηθεῖσα
δύο μέρη ἐκδηλώνω·
ἔν ἀνῆκον τῷ ἀνθρώπῳ
κ' ἕτερον τῷ ζῳῳ μόνῳ.
Ἄλλον τὸ ἓνα μένω
καὶ διάκρισιν ἐμφαίνω
ὑπὸ πάντων ὠρισμένην·
ὀλίκον τὸ ἕτερόν μου
καὶ οὐδὲν κοινότερόν μου
εἰς τῶν ζῶων τὴν ἀγέλην.
(Ἰνα τώρα μ' ἐννοήσῃς
καὶ ἀκόπως σὺ μὲ λύσῃς
ἐμβλεψὼν τί σὲ καλύπτει
καὶ τὸ δύσκολόν μου νῆμα
ἄψου κ' ἔπου βῆμα, βῆμα
καὶ θὰ μάθῃς τί ἐγκρύπτει.
Ἐάν ὅμως λησμονήσῃς
κ' εἰς τὸ μέσον μὲ ἀφήσῃς,
τότε σοὶ δωρῶ τὸ πρῶτον
κ' εἰς τὰ ζῶα χωρὶς κόπον
σ' ἀποστέλλω νὰ συζήσῃς.
Ἄν δὲ πάλιν μ' ἐννοήσῃς
λάβῃς ἄλλον σου τὸ ἄλλον
τὸ ἀρκούντως ὄν μεγάλο
κ' ἔρχου μεθ' ἡμῶν νὰ ζήσῃς).

Κ. Γ. ΣΑΓΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΡΙΦΟΣ 6.

Η Τ Ν
Γ. Ν. ΜΑΥΡΗΣ.
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ Ἀξιότιμος κ. Α. Κ. Σιγாலὸς ἐκδίδει δσον οὕτω μετάφρα-
σιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ἣν ἐν ὧρᾳ σχολῆς ἐξεπύνησε, ἐπιγραφομένην
«Ο ΚΩΔΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ». Τιμὴ τοῦ βιβλίου, εἰς 7 το-
πογραφικῶν φύλλων ἀποτελεσθησομένου, ὥρισθ' φρ. 1 1/2.

—Ὁμήρου Ὀδύσσεια, μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν, ἐν
Ἀθήναις, ὑπὸ Β. Γ. Βυθουλῆ, τελειοποιήτου τῆς φιλολογίας.
—Τεῦχος πρῶτον περιέχον τὴν Α καὶ Β Ῥαψῳδίαν.

—Ὁμήρου Ὀδύσσεια, ἑμμετρος μετάφρασις Ἰακώβου Νο-
λολᾶ—Τεῦχος δεύτερον περιέχον τὰς Ῥαψῳδίας Η—Μ.

—Ἐδημοσιεύθη καταστατικὸν κανονίζον τὴν σύστασιν Ἐ-
ταιρίας τοῦ ὅπου ἔδρευσεν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπι-
νομίαν «Ἐνωσις» σκοπούσης τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν
μελῶν τῆς καὶ τὴν φιλανθρωπικὴν μεταξὺ αὐτῶν ἐπικορρίαν.